

**ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
ANITA VRKIĆ I IVA VRKIĆ**

Ante Starčevića kbr. 2, Rijeka
Tel.fax. 051/315-507
anita.vrkic.odvj@gmail.com

Rijeka, 25. ožujka 2023.g.

**OPĆINSKI SUD U RIJECI
R I J E K A**

Na posl.br. P-1872/2021

Tužitelj: NEDA ŠARE iz Omišlja, Bjanižov 19, OIB 84741311204, zastupana po ZOU Aniti Vrkić i Ivi Vrkić, odvjetnice iz Rijeke

Tuženi: 1. COCA COLA HBC HRVATSKA d.o.o. iz Zagreba, Saschsova 1,
2. ISTARSKA KREDITNA BANKA UMAG d.d. iz Umaga, Ernesta Miloša 1, OIB 65723536010,
3. CENTAR BANKA d.d. u stečaju iz Zagreba, Heinzelova 47,
4. ŠARE d.o.o. u stečaju iz Omišlja, Bjanižov 19, OIB 11799343691,

ŽALBA TUŽITELJA

Protiv toč.I, II presude toga suda pod. posl.
br. P-1872/2021 od 13. ožujka 2021.g.

četverostruko

Prvostupanjskom presudom, u toč. I., odbija se tužbeni zahtjev tužitelja, kao neosnovan, pobliže naveden kao u dispozitivu iste, te se u toč. 2 iste nalaže tužiteljima nadoknade parnični trošak.

Tužitelj smatra da je pobijana presuda nastala isključivo kao rezultat povrede svih žalbenih razloga pa dakle, izjavljuju ovu žalbu zbog: bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno ustanovljenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, što sve obrazlažu kao u nastavku žalbe.

O b r a z l o ž e n j e

Žalitelj nalazi da prvostupanjska presuda kao takva nema razloga o odlučnim činjenicama, oni pak koji se kao takvi razlozi u istoj presudi navode u suprotnosti su kako sami sebi, stanju spisa, objektivnih materijalnih dokaza, zapisnika, iz kojih se sve razloga osporena presuda kontrolom razloga na kojima se isto pokušava zasnovati ne može valjano preispitati, a u čemu žalitelj nalazi ostvarenje žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, članak 354.stavak 1. i 2. toč.II. Zakona o parničnom postupku.

U obrazloženju napadnute presude tek se i samo navodi **kronološki red provedenog/neprovedenog dokaznog postupka**, dok je od strane prvostupanjskog suda izostala protivno paušalnim navodima od strane

prvostupanjskog suda, **bilo kakva, a kamoli savjesna i brižljiva ocjena provedenih dokaza**, ustanovljenog činjeničnog supstrata to kako u pojedinačnom tako i skupnom kontekstu, koje postupanje prvostupanjskog suda je protivno odredbi članka 8. **Zakona o parničnom postupku**, u čemu žalitelj nalazi ostvarenje žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, **članak 354. stavak 1. Zakona o parničnom postupku**. Slijedom toga, Sud je propustio potpuno i pravilno utvrditi **sporne/relevantne/činjenice** o kojima ovisi donošenje **meritorne odluke glede tužbenog zahtjeva**.

K tome, prvostupanjski sud nije raspravio sva sporna pravna pitanja niti je o istim izrazio svoja pravna stajališta. Pobijanom presudom prvostupanjski sud kod odluke koje će činjenice uzeti kao dokazane uopće ne primjenjuje **načelo materijalne istine niti načelo savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza**, jer bi to značilo pokloniti vjeru objektivnim materijalnim i subjektivnim dokazima, već suprotno tome, **primjenjuje načelo isključivosti**.

Nadalje, dokazi, činjenični supstrat, na kojem prvostupanjski sud pokušava utemeljiti pobijano rješenje, svoja pravna stajališta izražena u napadnutoj presudi **cijenjeni su tek fragmentarno i paušalno** i u kontekstu zapravo već unaprijed zauzetog pravnog stajališta prvostupanjskog suda **o odbijanju tužbenog zahtjeva tužitelja**.

Iz obrazloženja osporenog dijela **prvostupanjske** presude razvidno je da ista kao takva **nalazi utemeljenje** isključivo na pravnom shvaćanju da tužitelj nije dokazao da je izvanknjižni vlasnik predmetnih nekretnina samo i isključivo iz razloga što u postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici pod posl. br. P-6216/2015 od 18. srpnja 2015.g. nije obuhvatila tuženike Naime, upravo je iz provedenog dokaznog postupka, **dakle samog držanja Tuženika**, koji niti u jednom trenutku nisu osporili postojanje presude Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici pod posl. br. P-6216/2015 od 18. srpnja 2015.g., kao ni činjenicu da je na vlasničkom listu zabilježeno postojanje spora, **pravo služnosti doživotnog uživanja, nesporno utvrđeno da je Tužiteljica isključiva vlasnica predmetne nekretnine**, a u odnosu na koji se traži proglašenje ovrhe nedopuštenom. Nadalje, upravo su **člankom 59. Stavak 1. Ovršnog zakona, predviđene pretpostavke** za proglašenje ovrhe nedopuštenom, odnosno da osoba koja ima kakvo pravo koje sprječava ovrhu može tražiti proglašenje iste nedopuštenom. Dakle, **u konkretnom slučaju Žaliteljica je ta koja je i dostavila svu potrebnu i relevantnu dokumentaciju kojom dokazuje da ista ima pravo koje sprječava ovrhu**, odnosno da je ista isključiva samovlasnica predmetne nekretnine.

Tužiteljica je temeljem pravomoćne presude a stekla pravo vlasništva u odnosu na cijelu nekretninu i koja isprava sadrži valjano očitovanje volje dotadašnjeg vlasnika, ovdje 4. Tuženog, te se ne radi o nekakvoj fiktivnoj preusudi. **Dakle, Tužiteljica zaista polaže, odnosno ima pravo na predmetu ovrhe koji sprječava istu ovrhu**.

Nadalje, stajalište Suda da ista nije vlasnica predmetne nekretnine više je nego najasno, obzirom da je u tijeku postupka, kako i sam Sud kaže nedvojbeno dokazano da ista raspolaže valjanom ispravom podobnom za uknjižbu prava vlasništva u korist iste.

Također, iz provedenog dokaznog postupka razvidno je, da je 4. Tuženi taj koji prema 1., 2. i 3. Tuženom ima svoja dugovanja, te bi se stoga ovrha čije se proglašenje traži nedopuštenom trebala provesti isključivo protiv istog, a ne protiv ovdje Tužiteljice. **Dakle, iako je tijekom postupka nesporno utvrđeno da su 1., 2. i 3. Tuženi** odnosno isti niti u jednom trenutku **nisu osporili vlasništvo Tužiteljice** na predmetnoj nekretnini, već su se samo pozivali da je ovrha dovršena te da ista nema pravni interes više voditi ovaj parnični postupak, **nejasno je kako je Sud mogao odlučiti kao u dispozitivu pobijane presude, kada je očito da u odnosu na predmet ovrhe postoje pretpostavke da se na istom ovrha proglasi nedopuštenom.**

Nadalje, životna je i logična tvrdnja Tužiteljice, da ista nije znala za poslovanje 4. Tuženika, niti bilo kakve hipoteke. Naime, da je kojim slučajem Tužiteljica isto saznala i ranije onda bi očito ista puno prije stavila Prigovor treće osobe radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odnosno ista bi ishodila uknjižbu prava vlasništva na predmetnim nekretninama.

Donošenjem rješenja o obustavi ovrhe, upisom založnog prava za korist tuženika, isti može u bilo kojem trenutku ostvarti svoje pravo prodajom predmetne nekretnine. Prodajom predmetne nekretnine nastala bi nenadoknativa šteta, odnosno teško nadoknativa šteta za tužiteljicu, na način da će ista izgubit dom, te jedinu nekretninu u vlasništvu iste. Europski sud za ljudska prava smatra da je gubitak doma jedna od najtežih povreda prava na poštovanje prebivališta, i s druge strane, da svaka osoba za koju postoji opasnost da bude žrtva toga, načelno mora moći zahtijevati ispitivanje proporcionalnosti te mjere (vidjeti presude ESLJP, McCann protiv Ujedinjene Kraljevine, br. 19009/04, t. 50. i Rousk protiv Švedske, br. 27183/04, t. 137.). I ova odluka Europskog suda za ljudska prava govori o nenadoknativoj šteti.

Isto tako, ukoliko Sud ne udovolji tužbenom zahtjevu za tužitelja će nastati nenadoknativa šteta budući se provodi ovrha na nekretnini koja je obiteljski dom!!! Europski sud za ljudska prava smatra da je gubitak doma jedna od najtežih povreda prava na poštovanje prebivališta, i s druge strane, da svaka osoba za koju postoji opasnost da bude žrtva toga, načelno mora moći zahtijevati ispitivanje proporcionalnosti te mjere (vidjeti presude ESLJP, McCann protiv Ujedinjene Kraljevine, br. 19009/04, t. 50. i Rousk protiv Švedske, br. 27183/04, t. 137.).

Sud, a sukladno zakonskim propisima, Zakonu o parničnom postupku, čl.3, ne bi smio uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala. Upravo iz naprijed navedene odredbe, a po provedenom dokaznom postupku, sud je trebao ocijeniti osnovanim tužbenim zahtjevom tužitelja i donijeti presudu u korist istog.

Upravo iz naprijed navedenih razloga i u tom kontekstu jednako, kao i ostala pravna stajališta prvostupanjskog suda izražena u napadnutoj presudi, je pravno depasirano stajalište sa svojim obrazloženjem. Uporište u takvom svom pravnom

stajalištu prvostupanjski sud ne može naći čak ni u jednom provedenom dokaznom sredstvu, postupku provedenom za potrebe ovog parničnog postupka.

Žalitelj nalazi da je takav **silogistički logizam**, način zaključivanja prvostupanjskog suda osnovicom kojeg isti sud **premisu minor**, činjenično stanje na koje se poziva u obrazloženju svoje presude nastoji podvesti pod norme materijalnog prava, **premissa maior**, više nego pogrešan.

Činjenične lamentacije prvostupanjskog/ od istih posebno one glede posjed traje dok traje podjednikova faktična vlast glede stvari/ suda kojim bezuspješno pokušava osnažiti svoja pogrešna pravna stajališta svojim sadržajem protivna su također sama sebi, provedenim dokazima, utvrđenom činjeničnom stanju/objektivnim materijalnim dokazima, iskazima stranaka /. Navedeno se jednako tako odnosi i na same pravne elaboracije prvostupanjskog suda kojim pravnim elaboracijama prvostupanjski sud pokušava /ne/ utvrđeno odnosno manjkavo utvrđeno činjenično stanje, podvesti pod norme materijalnog prava, članak 19., 21, 22, 23, 24. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Odluka o troškovima postupka, kao u pobijanoj presudu, izreci, obrazloženju kojeg niti nema u tom dijelu, bez uporišta je u odredbama članka 154. i dr. Zakona parničnom postupku na koje se odredbe prvostupanjski sud neutemeljeno poziva u obrazloženju osporene presude.

Zbog navedenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka/koje su kao takve pojedinačno, skupno imale za posljedicu donošenje prvostupanjskog rješenja kao nezakonite i nepravilne odluke/ činjenično stanje za potrebe ovog postupka ostalo je manjkavo i pogrešno ustanovljeno, što je sve nužno imalo za posljedicu i pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Zapravo začuđuje kojom lakoćom prvostupanjski sud u predmetnom parbenom postupku krši procesne odredbe Zakona o parničnom postupku odnosno materijalno pravne odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, pa u tom kontekstu prvostupanjsko rješenje zapravo predstavlja **akt samovolje prvostupanjskog suda** pa žalitelj temeljem naprijed navedenog i obrazloženog a pozivom na vladavinu prava, zakon, pravnu državu, sigurnost, dignitet suda, pravosuđa,

p r e d l a ž e

da nadležni drugostupanjski sud, Županijski sud, uvažanjem žalbenih navoda ove žalbe prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu preinači, u smislu žalbenih navoda, podredno istu presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, uz pravnu pouku istom sudu.

Žalitelj:p.p.

Žalitelj potražuje trošak:

1. Sastav žalbe,(Tbr. 10 toč.1.OT uvećano 25%)	248,86 €/1.875,00 kn
2. PDV 25%	62,21€/ 468,00 kn

Ukupno:	311,07 € /2.343,00 kn
+ sudske pristojbe na žalbu - po nalogu suda	

